

บทที่ 5

สรุปผลการประเมิน อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี มีวัตถุประสงค์ของการประเมิน 1) เพื่อประเมินบริบทของโครงการเกี่ยวกับความต้องการในการจัดทำโครงการ และความเป็นไปได้ของโครงการ 2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อมและความพอเพียงของงบประมาณ 3) เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ และการติดตามการปฏิบัติงานโครงการ 4) เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ นักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ 5) เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการเกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่มีต่อโครงการ 6) เพื่อประเมินประสิทธิผล เกี่ยวกับการจัดการตามวัตถุประสงค์ การสร้างความสัมพันธ์ การดำเนินงานที่คุ้มค่า และความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน 7) เพื่อประเมินความยั่งยืน เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และการทำงานเป็นทีม และ 8) เพื่อประเมินการถ่ายโยงความรู้เกี่ยวกับการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล และการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ในการประเมินโครงการครั้งนี้ใช้แบบชีพเพียท (CIPPIEST) ประชากร ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 1,505 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1,505 คน และครู จำนวน 79 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 (ปีงบประมาณ 2563 เริ่ม 1 ตุลาคม 2562 ถึง 30 กันยายน 2563) หาโดยใช้ตารางเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sampling) ด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) (Stratified Random Sampling) ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 306 คน ผู้ปกครอง จำนวน 306 คน และครู จำนวน 65 คน ซึ่งการเก็บข้อมูลในการประเมินครั้งนี้ นอกจากเก็บข้อมูลจากครูกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้ประเมินยังได้เก็บข้อมูลกับครูผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูที่ปรึกษาจำนวน 43 คน (จำนวนห้องเรียนตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 43 ห้อง) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ มีทั้งสิ้น 14 ฉบับ ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 4 ฉบับ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 3 ฉบับ และแบบบันทึก จำนวน 7 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม 2) แบบบันทึกด้านปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานโดยบันทึกจำนวนเงินที่เบิกจ่ายตามรายการที่ได้รับการจัดสรรที่มีต่อโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 3) แบบบันทึกด้านกระบวนการ

เกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 4) แบบบันทึกด้านกระบวนการเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 5) แบบบันทึกผลผลิตด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 6) แบบบันทึกผลผลิตด้านการได้รับการคัดกรองนักเรียน 7) แบบบันทึกการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนรายบุคคล 8) แบบบันทึกผลการมีวินัยของนักเรียน 9) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 10) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 11) แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 12) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านประสิทธิผล โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา 13) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านความยั่งยืน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา และ 14) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการถ่ายโยงความรู้ โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติบรรยายได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC โดยหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ซึ่งรายละเอียด สรุปผลการประเมิน อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการประเมิน

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ผู้ประเมินได้สรุปผลการประเมินตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาพรวม พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น (8 ประเด็นการประเมิน) และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด (24 ตัวชี้วัด) ดังนี้

1) การประเมินบริบท พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด คือ

1.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.41)

1.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.43)

2) การประเมินปัจจัยนำเข้า พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด คือ

2.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50)

2.2 ตัวชี้วัดร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (98.29%)

3) การประเมินกระบวนการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 2 ตัวชี้วัด คือ

3.1 ตัวชี้วัดร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

3.2 ตัวชี้วัดร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4) การประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ

4.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4.2 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4.3 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

4.4 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (0%)

5) การประเมินผลกระทบ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ

5.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (11.84%)

5.2 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40)

5.3 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40)

5.4 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40)

6) ผลการประเมินประสิทธิผล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด คือ

6.1 ตัวชี้วัดร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

6.2 ตัวชี้วัดร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

6.3 ตัวชี้วัดร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

6.4 ตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

7) ผลการประเมินความยั่งยืน พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ตัวชี้วัด คือ

7.1 ตัวชี้วัดร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

7.2 ตัวชี้วัดร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

7.3 ตัวชี้วัดร้อยละการทำงานเป็นทีม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%)

8) การประเมินการถ่ายโยงความรู้ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด คือ

8.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50)

8.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56)

8.3 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51)

2. อภิปรายผล

การประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ผู้ประเมินอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการประกอบด้วย การประเมินบริบท การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ การประเมินผลผลิต การประเมินผลกระทบ การประเมินประสิทธิผล การประเมินความยั่งยืน การประเมินการถ่ายโยงความรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) จากผลการประเมินบริบท พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 1.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.41) และ 1.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.43) แสดงให้เห็นว่าในทัศนะของครู มีความคิดเห็นว่า มีความต้องการในการจัดทำโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูยังมีความมั่นใจว่าโครงการนี้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา และยังช่วยพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ ให้มีวินัยในตนเองมากขึ้น อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเห็นว่าโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นโครงการที่ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนา นักเรียนได้อย่างแท้จริง ความเป็นไปได้ ทั้งนี้การดำเนินโครงการให้สำเร็จต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการนี้โครงการมี

ความเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายของเขตพื้นที่การศึกษา วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการมีความชัดเจน อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษานับสนุนงบประมาณในการจัดทำโครงการอย่างเหมาะสม มีการกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัตติกา ศรีมหาโร (2556 : 140) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านสระบัว โดยใช้แนวคิดการประเมิน แบบ CIPPIEST Model ซึ่งนำมาจากแนวคิดของ Stufflebeam and Shinkfield (2007) โดยได้ดำเนินการประเมินโครงการ โดยใช้กระบวนการ CIPPIEST ประกอบด้วย 1) การประเมินด้านบริบท (C : Context Evaluation) 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (I : Input Evaluation) 3) การประเมินด้านกระบวนการ (P : Process Evaluation) 4) การประเมินด้านผลผลิต (P : Product Evaluation) 5) การประเมินด้านผลกระทบ (I : Impact Evaluation) 6) การประเมินด้านประสิทธิภาพ (E:Effectiveness Evaluation) 7) การประเมินด้านความยั่งยืน (S : Sustainability Evaluation) และ 8) การประเมินการถ่ายโยงความรู้ T : Transportability Evaluation) ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ผลการประเมินด้านบริบทอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิคม แก้วมณี (2556 : 129) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดศาลาหัวยาง) เทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ของ Stufflebeam ใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ผลการศึกษาพบว่า การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 (วัดศาลาหัวยาง) เทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา พบว่าภาพรวมและรายด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน ด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2) จากผลการประเมินปัจจัยนำเข้า พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณา รายตัวชี้วัด พบว่า 2.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเมินความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) และ 2.2 ตัวชี้วัดร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (98.29%) แสดงให้เห็นว่า บุคลากรมีจำนวนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนิน บุคลากรมีความพร้อมในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มโครงการ มีความสามารถเพียงพอกับโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อีกทั้งโครงการได้รับการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินการทุกกิจกรรม ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นปัจจัยนำเข้าของโครงการ จึงสอดคล้องกับกล่าวของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2553 : 31) ที่ว่า การประเมินปัจจัยนำเข้า คือ การประเมินปัจจัยและ ทรัพยากรที่เอื้อต่อการดำเนินงานของโครงการในด้านบุคลากร งบประมาณ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ราไพ แสงนิกุล (2559 : 117) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยในกาวิจัยใช้ รูปแบบการประเมิน CIPPIEST Model ผลการศึกษา พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนันตชัย ทองปาน (2563 : 143) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้บริหารโครงการและผู้ดำเนินโครงการ ประเมิน

โครงการผ่านเกณฑ์ทุกด้าน และในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับมากที่สุด

3) จากผลการประเมินกระบวนการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณา รายตัวชี้วัด พบว่า 3.1 ตัวชี้วัดร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 3.2 ตัวชี้วัดร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) แสดงให้เห็นว่า โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมกับนักเรียนทุกระดับชั้น และนักเรียนทุกคน กิจกรรมที่ดำเนินในโครงการ ได้แก่ กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา กิจกรรมมอบทุนการศึกษา กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน กิจกรรมการประเมิน SDQ และ EQ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมต้านยาเสพติด กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน เหตุผลสำคัญที่ทำให้กิจกรรมของโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ดำเนินการทุกกิจกรรม คือ คณะผู้บริหาร คณะครู ครูผู้รับผิดชอบโครงการและกรรมการสถานศึกษา ให้ความสำคัญกับโครงการ เห็นว่าการดำเนินโครงการจะสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ได้ จะต้องมีการกระบวนการจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายและจำเป็นต้องมีการนิเทศติดตามโครงการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับคำกล่าวของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 7) ที่ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ทีมนำและทีมประสาน อันได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย กรรมการสถานศึกษา รวมทั้งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้างานต่าง ๆ ตระหนักถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนในส่วนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมไปตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้โครงการบรรลุผลสำเร็จ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณีรัตน์ อินทร์คง (2551 : 138) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการกระบวนการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยใช้รูปแบบ CIPP Model ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินด้านกระบวนการโดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูงที่สุด โดยตัวชี้วัด การประสานงาน การให้ความสำคัญของผู้เกี่ยวข้องผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูงที่สุด ส่วนตัวชี้วัดกระบวนการเรียนรู้ การนิเทศติดตาม และการติดตามโครงการผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธัญชนก จาดคำ (2555 : 132) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหินดาตราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า การประเมินด้านการดำเนินงานตามแผนงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อ

พิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า กิจกรรมและช่วงเวลาการดำเนินงานโครงการอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน

4) จากผลการประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 4.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 4.2 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 4.3 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 4.4 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (0%) ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามตัวชี้วัดได้ดังนี้

4.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) แสดงให้เห็นว่า ครูโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลทุกคน ซึ่งในปีงบประมาณ 2563 มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 1,505 คน ทำให้ครูมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง และเข้าใจนักเรียนมากขึ้น ครูสามารถนำเอาข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนอันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไลออน (Lyons, 1993 : 87) ได้ศึกษาความเข้าใจของผู้บริหารโรงเรียนและครูถึงปัญหาและลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่นที่รวมตัวกันเป็นแก๊ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อโรงเรียนด้านระเบียบวินัยและความปลอดภัย ผลการวิจัย พบว่า ครูใหญ่หรือครูที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและระเบียบวินัยของโรงเรียน มีความเห็นว่าเด็กที่เป็นแก๊งวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่แตกแยก อยู่ในชุมชนที่ยากจน อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นเด็กที่มีผลการเรียนอ่อนกว่าปกติ สาเหตุเหล่านี้ส่งผลให้พฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กเกิดขึ้น นักเรียนประพฤติดีดระเบียบวินัยเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ สภาพแวดล้อมครอบครัว และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียน ดังนั้นครูมีความจำเป็นต้องรู้จักและเข้าใจปัญหาของนักเรียนทุกคนเพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลในการบริหารจัดการต่อไป และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นันท์รัตน์ เกื้อหนูน (2553 : 123) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การส่งต่อการส่งเสริมนักเรียน การคัดกรองและการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.2 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในปีงบประมาณ 2563 มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 1,505 คน นักเรียนได้รับการคัดกรองทุกคน โดยครูที่ปรึกษาเป็นผู้คัดกรองนักเรียน ทำให้ครูสามารถหาวิธีเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ปัญหาได้ตรงกับความต้องการและจำเป็นของนักเรียนมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เพราะมีข้อมูลนักเรียนในด้านต่างๆ อย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เมเยอร์ (Meyer, 2005

: 89) ได้ทำการศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ อารมณ์ และพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า มักจะมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนต่ำ จึงต้องการการดูแลและให้การช่วยเหลือ เนื่องจากสภาพความผิดปกติทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยที่โรงเรียนและครอบครัวต้องให้ความร่วมมือกัน โครงการนี้เป็นโครงการที่เป็นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพและจิตใจที่โรงเรียนและครอบครัวจำเป็นต้องร่วมมือกัน ดังนั้นถ้านักเรียนทุกคนได้รับการคัดกรองจากครู จะส่งผลทำให้นักเรียนที่มีปัญหาได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นันท์รัตน์ เกื้อหนูน (2553 : 123) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การส่งต่อการส่งเสริมนักเรียน การคัดกรองและการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.3 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) แสดงให้เห็นว่า ในปีงบประมาณ 2563 มีนักเรียนที่ผ่านการคัดกรองจากครูที่ปรึกษาว่ามีปัญหาที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือ จำนวน 210 คนแบ่งประเภทของนักเรียนที่ปัญหาได้เป็น 3 ประเภทได้แก่ (1) ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 61 คน (2) ปัญหาด้านยาเสพติด จำนวน 52 คน และ (3) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 97 คน โดยนักเรียนที่มีปัญหา จำนวน 210 คน ได้รับการแก้ไขและช่วยเหลือได้สำเร็จทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เหตุผลที่นักเรียนได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ เนื่องจากทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ตั้งแต่ตัวนักเรียนเอง ครู คณะผู้บริหาร ผู้ปกครองและครอบครัว ตลอดจนคณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชน ให้ความร่วมมือ ใส่ใจอย่างใกล้ชิด และหาวิธีช่วยเหลือกับนักเรียนที่มีปัญหา จนทำให้สามารถแก้ปัญหานักเรียนได้สำเร็จจากการแก้ไขได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ คีธ (Keith, 1992 : 128) ได้ทำการวิจัยผลของความร่วมมือของผู้ปกครองในด้านการศึกษานักเรียนเม็กซิกันอเมริกัน ระดับ 8 ว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างไรบ้าง ผลการวิจัยพบว่า เด็กเม็กซิกันอเมริกันมักด้อยโอกาสในการเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนส่วนใหญ่ในอเมริกาเสี่ยงต่อการเรียนไม่จบ ไม่ค่อยแสดงให้เห็นศักยภาพในด้านการเรียนเหมือนเด็กนักเรียนที่มีพื้นฐานทางเชื้อชาติอื่น ๆ ไม่ว่าพ่อแม่ของเด็กเหล่านั้นได้เข้าไปอยู่อาศัยในสหรัฐมาเป็นเวลาหลายชั่วอายุคนแล้วก็ตาม ปัจจุบันนี้สังคมผู้ปกครองและสื่อมวลชนต่างก็เชื่อว่า ถ้าใช้กลไกที่เหมาะสมในการส่งเสริมเด็ก ๆ เม็กซิกันอเมริกันก็น่าจะมีผลการเรียนดีขึ้น และถ้าหากผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของลูกเขาอย่างจริงจัง ก็จะทำให้ผลการเรียนของเขาจะดีขึ้นทั้งในภาพรวมและรายด้าน เพราะการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองจะเป็นแรงจูงใจสำหรับเด็ก ๆ และมีผลต่อการเรียนโดยรวมของเด็กรวมทั้งที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขด้วย ปัจจุบัน ดังนั้นนักการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายการศึกษาของรัฐ ควรต้องพิจารณาสนับสนุนให้ผู้ปกครองได้เอาใจใส่ในด้านการศึกษาของบุตรหลานให้มากขึ้น โดยเพิ่มความคาดหวังในด้านการเรียนของบุตรหลานเพิ่มขึ้น ควรหาทางสนับสนุนให้บุตรหลานได้เรียนหนังสือเพื่อให้เกิดผลดีต่อเด็กอเมริกัน จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า ถ้านักเรียนที่ผ่านการคัดกรองจากครูว่ามีปัญหาและผู้ปกครองให้ความร่วมมือจะทำให้เด็กนักเรียนได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างรวดเร็วและสำเร็จ จะส่งผลให้

คุณภาพชีวิตของนักเรียนดีขึ้น อีกทั้งจะส่งผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นตามลำดับ

4.4 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่แก้ไขปัญหาไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (0%) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ในปีงบประมาณ 2563 มีจำนวนนักเรียนที่ได้รับการคัดกรองจากครูที่ปรึกษา ว่ามีปัญหาจำนวน 210 คน แต่นักเรียนทุกคนได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จครบทุกคนไม่มีนักเรียนที่ต้องได้รับการส่งต่อ ทั้งนี้เนื่องจาก ครูที่ปรึกษาทุกคนสามารถแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้ครบทุกคน โดยการให้ความร่วมมือของครูทุกคนในโรงเรียน คณะผู้บริหาร ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชน ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้สำเร็จ จึงไม่มีนักเรียนที่ต้องส่งต่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ลินาเรส (Linares, 2012 : 155) ได้ทำการศึกษา ผลกระทบจากบรรยากาศของโรงเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์และพฤติกรรมวินัยของนักเรียนสามโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอหนึ่งของรัฐเท็กซัส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศและคะแนนทดสอบ TAKS ปีการศึกษา 2010 - 2011 ในรายวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ทำให้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศของโรงเรียนและการฝ่าฝืนระเบียบวินัย ของโรงเรียน เช่น ความรุนแรง การแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ การใช้สารเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสำรวจจากครูจำนวน 384 คน จากสามโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศของโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน รวมถึงการฝ่าฝืนระเบียบวินัย มีความสัมพันธ์เชิงลบกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า ถ้านักเรียนที่มีปัญหาได้รับความใส่ใจจากครู และมีความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจของครูที่มีต่อบรรยากาศของโรงเรียน จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมวินัยของนักเรียนดีขึ้น

ดังนั้นจากผลการประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิรินาถ คุณมา (2553 : 105) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนในความดูแลช่วยเหลือ เยี่ยมบ้านนักเรียน วางแผนคัดกรองนักเรียน จัดกิจกรรมชุมนุมจัดกิจกรรมโฮมรูม ให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหานักเรียน มอบหมายให้นักเรียนรับผิดชอบในชั้นเรียน และให้ฝ่ายปกครองได้ดูแลแก้ปัญหานักเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รำไพ แสงนิกุล (2559 : 117) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยใช้ รูปแบบการประเมิน CIPPIEST Model ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิตโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

5) จากผลการประเมินผลกระทบ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 5.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (11.84%) 5.2 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) 5.3 ตัวชี้วัดความ

พึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40) และ 5.4 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามตัวชี้วัดได้ดังนี้

5.1 ตัวชี้วัดร้อยละของนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (11.84 %) ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนโรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 (ปีงบประมาณ 2562) จำนวนนักเรียน 1,505 คน นักเรียนมีวินัยจำนวน 1,159 คน คิดเป็นร้อยละ 77 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 (ปีงบประมาณ 2563) จำนวนนักเรียน 1,505 คน นักเรียนมีวินัยจำนวน 1,337 คน คิดเป็นร้อยละ 88.84 ซึ่งผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้นระหว่างภาคเรียนที่ 2 และภาคเรียนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 11.84 เหตุผลที่นักเรียนโรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี มีวินัยเพิ่มขึ้น เนื่องจากเมื่อโรงเรียนได้จัดกิจกรรมตามโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 20 กิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะเห็นว่านักเรียนมีวินัยเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เถลิมวุฒิ ชื่นตา (2553 : 113) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านจะคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ครูควรเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำให้กำลังใจและแสดงออกถึงความจริงใจต่อนักเรียนอย่างแท้จริง ผู้ใหญ่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก พ่อแม่ใกล้ชิดลูกหลานและเป็นแบบอย่างที่ดี อย่าปล่อยให้ปละหน้าทีของโรงเรียน ในการออกกฎระเบียบของโรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็น เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับทราบและยอมรับในกฎระเบียบนั้น โรงเรียนควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาวินัย เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนา โรงเรียนควรให้ความรู้การเลี้ยงดูบุตรหลาน เพื่อให้ผู้ปกครองได้นำไปปฏิบัติกับลูกหลาน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮิล (Hill, 1994 : 127) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ในเขตชานเมืองรัฐคาโรไลนาเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ทั้งครูและผู้ปกครองเห็นว่าการมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมอย่างรุนแรงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยในโรงเรียน ซึ่งการเกิดปัญหาเรื่องระเบียบวินัยมีสาเหตุมาจากทั้งภายในและภายนอกตัวนักเรียน โดยทั้งผู้ปกครองและครูเสนอแนะให้กำหนดนโยบายและการลงโทษที่เข้มงวดมากขึ้นโดยเน้นการใช้คำสอนของศาสนาอบรมสั่งสอนนักเรียน

5.2 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 20 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา กิจกรรมมอบทุนการศึกษา กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน กิจกรรมการประเมิน SDQ และ EQ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย

กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมต้านยาเสพติด กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน โดยกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะท้าทาย ส่งเสริมนักเรียน ให้อ้าคิดกล้าทำกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างมีความสุข และยังสามารถพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักเรียนได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมเกียรติ กู้เกียรติภูมิ (2554 : 130) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียนรายบุคคล มีระบบแนะแนวให้คำปรึกษาการดำเนินชีวิตและให้คำปรึกษาทางวิชาการ มีการคัดกรองนักเรียนเพื่อช่วยเหลือ ป้องกัน และพัฒนานักเรียนมีการประสานความร่วมมือ การระดมทุนสนับสนุนช่วยเหลือนักเรียน มีเครือข่ายคุ้มครองเด็กและเยาวชนร่วมกับชุมชนและองค์กรภายนอก ครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมมือดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลของการดำเนินงานการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อนักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกระดับชั้น นักเรียนมีความประพฤติดี มีความรู้ความสามารถทางวิชาการมีสุขภาพดี และได้รับการดูแลช่วยเหลือจากชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ครู ผู้ปกครองและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.40) 5.3 ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและโรงเรียนกับชุมชน เช่น กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมมอบทุนการศึกษา กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน เป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมในโครงการยังสามารถพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักเรียนซึ่งเป็นบุตรหลานได้จริง เช่น ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง การมอบทุนการศึกษาเป็นการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียนเป็นการแก้ไขปัญหาทางการเรียน และกิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมป้องกันให้นักเรียนห่างไกลยาเสพติด เป็นต้น อีกทั้งกิจกรรมในโครงการสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นช่วยให้ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณีรัตน์ อินทร์คง (2561 : 135) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมิน

โครงการกระบวนการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซีบีพี (CIPP Model) ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจโดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง ตัวชี้วัดย่อยที่ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูง คือความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้รับผิดชอบโครงการ

5.4 ตัวชี้วัดความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.40) ทั้งนี้เนื่องจากครูกิจกรรมของโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูทุกคนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ครูมีหลายบทบาทหน้าที่ ได้แก่ บทบาทครูที่ปรึกษา บทบาทครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูประจำกลุ่มงานในหน้าที่ เป็นต้น โดยในการปฏิบัติกิจกรรมครูได้ทำหน้าที่ด้วยตนเอง เช่น กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา กิจกรรมการประเมิน SDQ และ EQ กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน เป็นต้น อีกทั้งครูยังต้องทำงานร่วมกับผู้ปกครองในการช่วยเหลือนักเรียน ในการนี้กิจกรรมทั้ง 20 กิจกรรม กำหนดระยะเวลา และงบประมาณที่ได้รับมีความเหมาะสม รวมไปถึงการได้รับการชี้แจง ให้เข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรม และมีการพัฒนาก่อนการจัดกิจกรรม จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลทำให้ ครูมีความพึงพอใจต่อโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมเกียรติ กู้เกียรติภูมิ (2554 : 130) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัตจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ครู ผู้ปกครองและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้นจากผลการประเมินผลกระทบ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภาคัญ ไชยวงศ์ (2563 : 110 - 111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รายงานการประเมินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษาโรงเรียนป่าแก้ววิทยา ตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธ ด้วยกิจกรรม “PAKANG Model” ผลการศึกษาพบว่า ด้านผลกระทบของโครงการ (Impact) ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา เห็นว่าการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โรงเรียนป่าแก้ววิทยา มีผลกระทบเชิงบวกต่อทั้งนักเรียน ครู ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด

6) จากผลการประเมินประสิทธิผล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 4 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 6.1 ตัวชี้วัดร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 6.2 ตัวชี้วัดร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 6.3 ตัวชี้วัดร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) และ 6.4 ตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามตัวชี้วัดได้ดังนี้

6.1 ตัวชี้วัดร้อยละการจัดการตามวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เนื่องจากโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้จัดทำขึ้นเกิดจากการกำหนดวัตถุประสงค์และการวางแผนร่วมกัน ผู้บริหารใช้ความรู้ ความสามารถกำหนดการวางแผนการดำเนินงานโครงการ ครูปฏิบัติงานได้ตามความรู้ความสามารถที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยในการดำเนินงานยังได้แจ้งข้อมูลข่าวสารให้คณะครูทราบอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งมีการกำหนดเป้าหมายและวิธีในการวัดและประเมินผลโครงการร่วมกัน จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลให้โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการจัดการตามวัตถุประสงค์ โดยเป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการอีกตัวชี้วัดหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นันทรัตน์ เกื้อหนูน (2553 : 123) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ คือ การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และ การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต คือ การส่งต่อ การส่งเสริมนักเรียน การคัดกรองและการรู้จักนักเรียน

6.2 ตัวชี้วัดร้อยละการสร้างความสัมพันธ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เนื่องจากโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กิจกรรมในโครงการทั้ง 20 กิจกรรม สมาชิกที่ปฏิบัติงานโครงการให้ความสำคัญต่อการทำงานกลุ่ม มีการอธิบายขอบเขตความรับผิดชอบของสมาชิก มีการใช้จุดแข็งเฉพาะบุคคล ให้กับผู้ร่วมงานที่มีความแตกต่างกันมาสร้างเป็นทีมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อีกทั้งในการดำเนินโครงการสมาชิกมีส่วนร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา ระหว่างสมาชิกทุกครั้งทำงาน จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลให้โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี โดยเป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการอีกตัวชี้วัดหนึ่ง ซึ่งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิรินาถ คุณมา (2553 : 105) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนในความดูแลช่วยเหลือ เยี่ยมบ้านนักเรียน วางแผนคัดกรองนักเรียน จัดกิจกรรมชุมนุมจัดกิจกรรมโฮมรูม ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหา นักเรียน มอบหมายให้นักเรียนรับผิดชอบในชั้นเรียน และให้ฝ่ายปกครองได้ดูแลแก้ไขปัญหา นักเรียน

6.3 ตัวชี้วัดร้อยละการดำเนินงานที่คุ้มค่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เนื่องจากโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการดำเนินจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีการใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่า ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ซึ่งมีการวางแผนงานโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า สมเหตุสมผลเสมอ ใช้เวลาว่างในการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร สามารถรู้ลำดับการทำงาน ก่อน-หลัง ได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีการแยกแยะปัจจัยที่ไม่จำเป็นและละทิ้งไปจากการปฏิบัติงานได้ จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลให้โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการดำเนินงานที่คุ้มค่า โดยเป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการอีกตัวชี้วัดหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมเกียรติ กู้เกียรติภูมิ (2554 : 130) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง

การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและศึกษาผลการดำเนินงานการใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต จังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียนรายบุคคล มีระบบแนะแนวให้คำปรึกษาการดำเนินชีวิตและให้คำปรึกษาทางวิชาการ มีการคัดกรองนักเรียนเพื่อช่วยเหลือ ป้องกัน และพัฒนานักเรียน มีการดำเนินงานที่คุ้มค่า มีการประสานความร่วมมือ การระดมทุนสนับสนุนช่วยเหลือนักเรียน มีเครือข่ายคุ้มครองเด็กและเยาวชนร่วมกับชุมชนและองค์กรภายนอก ครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมมือดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลของการดำเนินงานการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียน

6.4 ตัวชี้วัดร้อยละความพอใจที่ได้รับจากผลงาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เนื่องจากโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผลงานที่เกิดขึ้นเกิดจากการวางแผนร่วมกัน สมาชิกทำงานอย่างเข้าอกเข้าใจกันจนสำเร็จ ซึ่งในการสร้างความสำเร็จจากความจริงใจและจริงใจต่อกัน ทุกความสำเร็จนำมาสู่ความพึงพอใจ อีกทั้งสมาชิกทุกคนมีความรู้สึภาคภูมิใจต่อผลงานที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงส่งผลให้โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความพอใจที่ได้รับจากผลงาน โดยเป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการอีกตัวชี้วัดหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัตติกา ศรีมหาวโร (2556 : 140) ได้ทำการประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านสระบัว โดยใช้แนวคิดการประเมินการประเมินแบบ CIPPIEST Model ผลการประเมิน พบว่า ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านประสิทธิผลโครงการ มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

ดังนั้นจากผลการประเมินประสิทธิผล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภาติญา ไชยวงศ์ (2563 : 110 - 111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รายงานการประเมินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษาโรงเรียนปากังวิทยา ตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธ ด้วยกิจกรรม “PAKANG Model” ผลการศึกษาพบว่า การประเมินด้านประสิทธิผลของโครงการ (Effectiveness) ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา เห็นว่าการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนปากังวิทยา ตามแนวทาง โรงเรียนวิถีพุทธ ด้วยกิจกรรม “ PAKANG Model ” อยู่ในระดับมากที่สุด

7) จากผลการประเมินความยั่งยืน พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 7.1 ตัวชี้วัดร้อยละการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 7.2 ตัวชี้วัดร้อยละการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) 7.3 ตัวชี้วัดร้อยละการทำงานเป็นทีม ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด (100%) เหตุผลที่ผลการประเมินความยั่งยืน ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกตัวชี้วัดเนื่องจาก (1) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการนำความรู้ที่ได้จาก

ความสำเร็จไปสู่งานอื่น ได้แก่ มีแนวทางจัดเก็บความรู้ที่ได้จากโครงการอย่างถูกต้อง เป็นระบบ และชัดเจน มีแนวทางความสำเร็จจากโครงการไปต่อยอดใช้กับโครงการอื่นหรืองานกลุ่มอื่น ๆ ตามโครงสร้างงานของโรงเรียน สามารถนำความสำเร็จจากโครงการไปปรับกระบวนการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ครูสอน ซึ่งความสำเร็จของโครงการสามารถนำไปสู่การดูแลช่วยเหลือของผู้ปกครองนักเรียนที่บ้านและสามารถนำไปปรับใช้กับคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิดที่บ้าน (2) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ ได้แก่ มีการเปรียบเทียบแนวคิดเก่าและแนวคิดใหม่จากทำโครงการ สามารถนำแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปค้นคว้าพัฒนาต่อยอดให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ใหม่ของโรงเรียน มีแบบแผนและแนวทางที่ได้จากความสำเร็จของโครงการไปพัฒนาโครงการในปีต่อไป มีการพัฒนานวัตกรรมใหม่จากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นต้นแบบสามารถนำไปสู่การประกวดแข่งขันได้ มีรูปแบบเพื่อใช้ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม และ(3) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการทำงานเป็นทีม ได้แก่ บุคลากรเห็นความสำคัญจากการทำงานเป็นทีมในโรงเรียน สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้เมื่อเผชิญปัญหาพร้อมกัน รู้วิธีกำหนดจุดมุ่งหมายในทีม รู้วิธีแสวงหาและรวบรวมข้อมูลร่วมกันในทีม รู้จักควบคุมตนเองในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น มีการสื่อสารและปรับความเข้าใจกันในการทำงานเป็นทีมได้อย่างทันทีทันใด สามารถสรุปสิ่งที่รับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ค่านิยมในการทำงานได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดความรัก สามัคคี และผูกพันกันในการทำงาน อีกทั้งทุกคนเข้าใจบทบาท หน้าที่ของตนเองเมื่อได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน รู้จักสร้างแรงจูงใจ ขวัญและกำลังใจระหว่างกันในการทำงาน จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผลการประเมินความยั่งยืน ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รำไพ แสงนิกุล (2559 : 117) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อยประเทศไทย : กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยใช้ รูปแบบการประเมิน CIPPIEST Model ผลการศึกษาพบว่า การประเมินด้านความยั่งยืนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนันตชัย ทองปาน (2563 : 143) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้บริหารโครงการและผู้ดำเนินโครงการประเมินโครงการผ่านเกณฑ์ทุกด้าน และในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความยั่งยืนอยู่ในระดับมากที่สุด

8) จากผลการประเมินการถ่ายโยงความรู้ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมาก 2 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า 8.1 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50) 8.2 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56) และ 8.3 ตัวชี้วัดความคิดเห็นของครูประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51) เหตุผลที่ผลการประเมินการถ่ายโยงความรู้ ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวชี้วัด ซึ่งอยู่ในระดับ 2 ตัวชี้วัดและอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด เนื่องจาก

(1) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา ได้แก่ มีความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย กลยุทธ์ (SWOT Analysis) ของโรงเรียนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้ทราบแนวทางการดำเนินกิจกรรม โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสะท้อนแนวคิดที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในโรงเรียน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของโครงการเป็นต้นแบบได้ โดยมีกระบวนการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุน และให้ขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินงานโครงการมีกระบวนการที่ชัดเจน อีกทั้งผลการประเมินการดำเนินงานมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนปรากฏเป็นรูปธรรม เป็นต้นแบบได้ (2) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล ได้แก่ มีการนำแนวคิดด้านการจัดการชั้นเรียนกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาบูรณาการกันเป็นแนวคิดใหม่ การนำแนวคิดเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาสร้างเป็นนวัตกรรมใหม่ในโรงเรียน มีการนำตัวอย่างนวัตกรรมของโรงเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางแก่การสร้างนวัตกรรมในกลุ่มงานอื่นๆและกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ มีการเผยแพร่นวัตกรรมของโรงเรียน เน้นองค์ความรู้ใหม่ ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่แก่บุคลากรในโรงเรียน อีกทั้งมีการนำเสนอนวัตกรรมด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นแนวทางให้โรงเรียนนำไปเข้าร่วมประกวดในหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป และ (3) โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก ได้แก่ มีรูปแบบการถ่ายทอดความรู้ของโรงเรียนซึ่งเป็นความรู้ใหม่และเป็นประสบการณ์ของบุคลากรในโรงเรียนสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้ โดยมีการนำเสนอสะท้อนให้เห็นถึงระยะเวลาการดำเนินโครงการที่เหมาะสมกับการดำเนินการของโรงเรียน สามารถนำไปถ่ายทอดให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ซึ่งบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ ประสบการณ์และความสามารถในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งสภาพบริบท ปัจจัยนำเข้า ของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำไปเผยแพร่ให้กับโรงเรียนอื่น ๆ อีกทั้งการถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำไปขยายผลให้กับโรงเรียนหรือหน่วยงานอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัตติกา ศรีมหาโร (2556 : 140) ได้ทำการประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านสระบัว โดยใช้แนวคิดการประเมินการประเมินแบบ CIPPIEST Model ผลการประเมินพบว่า ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการถ่ายทอดความรู้โครงการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และยิ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนันตชัย ทองปาน (2563 : 143) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST ผลการศึกษาพบว่า การประเมินด้านการถ่ายทอดความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ข้อเสนอแนะ

ในการดำเนินงานโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาจากหลายๆ ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย คณะผู้บริหาร คณะครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน ซึ่งจะทำให้ นักเรียนได้รับการพัฒนา ป้องกันและการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง จากผลการประเมินโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี จะเห็นได้ว่าควร ดำเนินโครงการนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องควรนำผลการประเมินไปปรับปรุง และ พัฒนาการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยในการประเมิน ครั้งนี้ ผู้ประเมินขอแนะนำข้อเสนอแนะ ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ และ ข้อเสนอแนะในการ ประเมินครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) ในการประเมินบริบท พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด แต่ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ ข้อคำถามที่ครูมีความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดการชั้นเรียนด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนต้องมีการพัฒนาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มากกว่านี้ ส่วนประเด็นความเป็นไปได้ของ โครงการ ข้อคำถามที่ครูมีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองและกรรมการ สถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารจึงควรชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษาให้ เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงาน ในโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ มากกว่านี้ เพื่อคุณภาพของนักเรียนอย่างสูงสุด

2) ในการประเมินนำเข้าโครงการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ตัวชี้วัด อยู่ใน ระดับมาก 1 ตัวชี้วัดและอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประเด็นความ เหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบมีความรู้ ความสามารถและมีความพร้อม ข้อคำถามที่ครูมีความ คิดเห็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ บุคลากรมีจำนวนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการดำเนิน โครงการ แสดงให้เห็นว่า ในการจัดทำโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้อง เพิ่มจำนวนบุคลากรสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และเพิ่มจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบโครงการให้ มากกว่านี้ เพื่อให้การดำเนินโครงการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

3) ในการประเมินกระบวนการ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับมากที่สุด ทั้ง 2 ตัวชี้วัด แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบของผู้รับผิดชอบโครงการซึ่งควรยึดถือปฏิบัติในการดำเนิน โครงการ นอกจากนั้นการปฏิบัติตามกิจกรรมของโครงการมีหลายกิจกรรมที่ต้องอาศัยบุคลากรที่มี ความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน เช่น นักจิตวิทยา นักสาธารณสุข ในการดูแลช่วยเหลือพัฒนา นักเรียนตามสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละคน จึงควรขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ ภายนอกหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือ และติดตามผลในการ ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์

4) ในการประเมินผลผลิต พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับมากที่สุด 4 ตัวชี้วัด แต่ ควรมีการพัฒนาต่อยอดเพิ่มเติม คือ ขั้นที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการกำหนด นโยบายให้ครูที่ปรึกษา ศึกษาข้อมูลนักเรียนโดย ใช้แบบบันทึกการเยี่ยมบ้านนักเรียน แบบสัมภาษณ์

แบบสังเกตพฤติกรรม และรายงานผลการดำเนินงานทั้งหมดให้คณะผู้บริหารของโรงเรียนทราบ
 ชั้นที่ 2 การคัดกรองนักเรียน โรงเรียนมีการคัดกรองเบื้องต้น วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตนเอง
 (SDQ) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ EQ และมีดำเนินการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับกลุ่ม
 นักเรียนทั้งเด็กมีความสามารถพิเศษ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศกยภาพ/ป้องกัน ส่วนเด็กปกติ
 ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมและป้องกัน และเด็กเสี่ยง/มีปัญหา ดำเนินการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหา
 ในระดับบุคคล และระดับชั้นเรียน หากดำเนินการแล้วไม่ดีขึ้น จะส่งต่อภายในไปยังฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
 ชั้นที่ 3 การป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนได้ดำเนินการให้คำปรึกษาเบื้องต้น มีครูที่ปรึกษาคอย
 แนะนำช่วยในการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการทั้ง 20 กิจกรรม อีกทั้งมีการประชุมเพื่อปรึกษาปัญหา
 รายการณี และร่วมกันหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหา ประสานงานกับครูผู้เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและ
 ช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนและมีการติดตามผลโดยใช้แบบบันทึกการติดตามดูแลนักเรียน
 แบบบันทึกการติดต่อผู้ปกครอง แบบบันทึกพฤติกรรมการเฝ้าระวังดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบบบันทึก
 การให้คำปรึกษา แบบบันทึกการประชุมให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหานักเรียน ชั้นที่ 4 การจัดกิจกรรม
 ส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนมีการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 การคิดวิเคราะห์การอ่านการเขียน และการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยส่งเสริมให้นักเรียน
 เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ ชั้นที่ 5 การส่งต่อ โรงเรียนมีการดำเนินการส่งต่อภายในและ
 ภายนอก ครูที่ปรึกษารับบันทึกการส่งต่อไปยังครูผู้เกี่ยวข้อง เช่น ครูแนะแนว ครูอนามัย ครูที่ดูแลด้าน
 ระเบียบวินัย ซึ่งเป็นการส่งต่อภายในโดยใช้แบบบันทึกการส่งต่อนักเรียน(ภายใน) แบบรายงานแจ้ง
 ผลการช่วยเหลือนักเรียน ในกรณีที่ไม่ดีขึ้นจะมีการประชุมหารือ เพื่อส่งต่อภายนอกต่อไป

5) ในการประเมินผลกระทบ พบว่า นักเรียนมีวินัยเพิ่มขึ้น นักเรียน ผู้ปกครอง และครูมี
 ความพึงพอใจต่อโครงการ ในระดับมากที่สุด ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมตามโครงการอย่างต่อเนื่อง และ
 ปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการและสภาพปัญหาของนักเรียน ตลอดจนเน้นการสร้าง
 สัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ครู และชุมชนในการร่วมมือ
 ดำเนินโครงการให้สำเร็จยิ่งขึ้นไป

6) ในการประเมินประสิทธิผล พบว่า การดำเนินงานสอดคล้องกับเป้าหมายหรือ
 วัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือที่กำหนดไว้ โดยเป็นผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลที่ได้จาก
 โครงการ กับ เป้าหมายของโครงการที่กำหนดไว้ จากแนวทางสำคัญคือ (1) การจัดการตาม
 วัตถุประสงค์ (2) การสร้างความสัมพันธ์ (3) การดำเนินงานที่คุ้มค่า และ 4) ความพอใจที่ได้รับจาก
 ผลงาน ดังนั้นจึงควรดำเนินกิจกรรมในโครงการอย่างต่อเนื่อง

7) ในการประเมินความยั่งยืน พบว่า การปฏิบัติอย่างเป็นระบบหรือเป็นทางการเกี่ยวกับ
 การนำโครงการไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืนนั้นมุ่งพิจารณาประเมินความคงอยู่หรือความ
 ต่อเนื่องในการทำโครงการที่ประสบผลสำเร็จไปใช้ รวมถึง วิธีการในการรักษาไว้ซึ่งความสำเร็จของ
 โครงการ มีตัวชี้วัด 3 ตัว คือ (1) การนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น (2) การประยุกต์
 ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และ(3) การทำงานเป็นทีม ดังนั้นจึงควรดำเนินกิจกรรมในโครงการอย่าง
 ต่อเนื่อง

8) ในการประเมินการถ่ายโยงความรู้ พบว่า การประเมินโดยมีการนำโครงการที่ประสบ
 ความสำเร็จไปประยุกต์หรือปรับปรุงใช้ในที่อื่น ๆ โดยที่ส่วนขยายของมิติการประเมินที่เพิ่มขึ้นนี้ต้องมี

ความหมาย ครอบคลุมรวมถึงการประเมินผลผลิตเดิมและการประเมินด้านการถ่ายโยงความรู้เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนำไปขยายผลต่อยอดในองค์กรภายนอกได้ มีตัวชี้วัด 3 ตัว คือ (1) ประเด็นการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา (2) ประเด็นการปรับปรุงนวัตกรรมและขยายผล และ(3) ประเด็นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก อย่างไรก็ตามการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา ไปขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมนั้น ต้องเป็นแนวคิด ทฤษฎีทางการศึกษาใหม่ๆ ไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาได้จริง หรือนำส่วนหนึ่งของความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการจัดทำแผนงานหรือโครงการรูปแบบใหม่ การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ต้องเป็นสารสนเทศที่เป็นประโยชน์อย่างลุ่มลึกแก่ผู้บริหาร สำหรับใช้ในการตัดสินใจอย่างรอบด้าน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทางการบริหาร เพราะมีทั้งความกว้าง ความลึก รวมไปถึงความละเอียดอ่อน สามารถเกิดประสิทธิผลของระบบปฏิบัติการที่มีผลกระทบต่อสาธารณชนได้เป็นอย่างดี

9) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น (8 ประเด็นการประเมิน) และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด (24 ตัวชี้วัด) จึงสรุปได้ว่า โครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี เป็นโครงการที่ดี และมีความเหมาะสม ซึ่งเป็นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรที่จะดำเนินการให้มีการจัดทำโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในปีงบประมาณต่อไปอย่างต่อเนื่อง และโรงเรียนอื่น ๆ สามารถนำไปดำเนินการ ตามกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการประเมินครั้งต่อไป

1) การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถเลือกใช้องค์ประกอบหลักสำคัญเพื่อให้ครูจัดกิจกรรมในชั้นเรียนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ นั่นคือ (1) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (2) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (3) องค์ประกอบในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้มาปรับใช้กับการบริหารงานตามโครงสร้างงาน 4 กลุ่มในโรงเรียน

2) ควรประเมินโครงการอื่นๆ ในโรงเรียนโดยใช้แบบซิฟเพียท (CIPPIEST)

3) ควรทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4) ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการดำเนินโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5) สามารถนำรูปแบบการประเมินซิฟเพียท (CIPPIEST) มาประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อหลักสูตรเพื่อนำไปพิจารณาว่าจะยกเลิกโครงการ/กิจกรรม หรือพัฒนาหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ต่อไป